

Barok labyrint

26. maj 2018, Kunstavisen, Sektion 1, Side 13, Lisbeth Tolstrup ..., 401 ord, Id: e6c32eb4

Poetisk, pågående og provokerende. Mette Winckelmanns rigt facetterede udstilling på **Gl. Holtegaard** " Stop Calling me Names" kan opleves, indtages og sågar fortolkes på flere planer. Der er tale om en bevidst iscenesat installation, der lægger op til fordybelse tilsat humor, lyd, tekster og en god portion interaktion - for dem, der vil og tør.

" Stop Calling me Names" er som titel på en gang poetisk og provokerende.

Hvad er det for nogle navne vi ikke må trække ind? Er de fra den private sfære, som et otte sider langt tekstdokument placeret midt i udstillingen giver eksempler på, eller er det en bevidst læggen afstand til kunstkritikerens evige forventning om at kunne rubricere kunstneren, eller værre endnu, kunstnerens værker i kendte kategorier? Mette Winckelmann er nu ikke bange for selv at dykke ned i navneposen og give nogle bud på nogle af de værkserier, der indgår i sommerens store separatudstilling.

" Romancing the Stone", 2013-16, 2018. " Come Closer", 2016. " Disturbing Blue", 2018. " Maybe it's You", 2018. " Emotions are my Power", 2018. For blot at nævne nogle af dem.

Konkret beskrevet er der tale om flere hundrede lærreder i form af blændrammer betrukket med tekstile flader, bearbejdede, iscenesatte og opstillede som på et forladt værksted midt i den skabende proces.

Lærrederne er ikke bare lærreder, eller rettere nogle er, andre er skabt over industrielt fremstillede tekstiler, nogle vævet i klassiske damask-eller jacquardmønstre, andre trykt i dekorative rapporter på lærred for siden at blive trykt over i farvestillinger, anlagt af Mette Winckelmann, der med en kraftfuld energi har arbejdet serielt uden at være direkte repeterende i anonym kunstindustriel forstand.

Rumligt kan det grid, der er optegnet med afsæt i hovedbygningens grundplan, også udlægges på flere måder. En har Mette Winckelmann selv anslået i dialog med komponisten Heidi Mortenson, der har omsat punkter fra gridet til en intenst repeterende elektronisk lydsekvens, der kan høres i dele af udstillingen. En anden fremstår mere maskinel, som en halvfærdig konstruktion i et moderne betonbyggeri, i form af profiler opstillet og fastgjort rundt om i rummene.

Måske den ultimative udfordring rent arkitektonisk, Lauritz de Thurahs barokke grundplan fra 1755 taget i betragtning. Historisk helligbrøde eller aktuelt ståsted, i forhold til selve det at gå i dialog med et bygningsværk? Endelig kan der trækkes en

reference til et af den amerikanske kunstkritiker, Rosalind E. Krauss', berømte essays: "Griddet, skyen og detaljen" fra 1979 hvori hun trækker linjer fra tidligere tiders militante brug af "grid" (eller gitter) til en form for organisering af kunstværker, uanset om der tænkes i klassiske billedformater eller konceptuelle installationer.

Helheden er fortsat åben for fortolkning - måske - eller også skal vi bare lytte til opfordringen and " Stop Calling me Names".

Gl. Holtegaard Attemosevej 170, Holte Frem til 1. juli.

- " Stop Calling me Names", 2018. Installationsfoto: David Stjernholm / **Gl. Holtegaard**.
- " Disturbing Blue", 2018. Detalje. Foto: David Stjernholm / **Gl. Holtegaard**.

Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingsystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.